

Ἐάν ἀστραπὴ ἐμπροσά του.
Ἐάν ἴσως ἄστρος ἀγνώριστο
Ἐτὸν οὐρανὸν προβάλλει,
Ἐμὰ ὑμῶν ἀνεμοζάλη
Σηκώνεται μὲ μιάς.

Ἀγάπη μου, σπλαχνίσου με
Καὶ πρόσθε ἐμπροσά μου
Μὲ σένα κ' ἢ παράδεισο
Θὰ καταβῇ σιμά μου,
Ἐτ' ἀγγελικὸ τὸ στήθος σου
Νὰ γύρω τὸ κεφάλι,
Εἰς τὴ γλυκειά σου ἀγκάλη
Νὰ ῥῶ παρηγοριά.

Τοῦ κόσμου τὰ πλανήματα
Καὶ ταῖς χαραῖς ν' ἀφήσω,
Καὶ μὲ σὲ μόνη, ἀγάπη μου,
Σὲ μίαν ἐρμιά νὰ ζήσω
Νὰ μᾶς λέγῃ λόγια ἀνέκφραστα
Τὸ τρυφερὸ λουλουδί,
Καὶ μυστικὸ τραγουδί
Τὴ νύκτα ἢ ἀστροφεγγιά.

Δάση, βουνὰ ἀνθοστόλιστα
Καὶ κρυσταλλένια βρύσι!
Ἐ ἐρμιά σας, ναί, τὴν ἄχαρη
Ψυχὴ μου θ' ἀναζήσῃ
Ἐ ὕμνος, ἀνθὶ οὐράνιο
Ἐποῦ ποτὲ δὲν σβύεται,

Θερμὸς θέλει πατιέται
Ἐπ' τὴ θερμὴ καρδιά.

Πλέρια νὰ ἀκούσω ἀτάραχη
Τὴν ὑπαρξί σιμά σου —
Καὶ κόσμον καὶ παράδεισον
Νὰ ῥῶ ἔς τὴν ἀγκαλιά σου
Νὰ ναι γιὰ μᾶς ἢ μέραις μας,
Ἐδική μας ἢ χαρά μας,
Τὰ δάκρυα μας ἔδικά μας,
Ἐδύω στήθια μιά καρδιά.

Κι' ὅταν ψηλάθῃ ἡ ὕστερη
Ἀυγὴ γιὰ μὲ προβάλλῃ,
Νὰ μὲ πλακώσῃ ὁ θάνατος
Ἐτὴ σπλαχνικὴ σου ἀγκάλη.
Τὰ μάτια μου θωρῶντά σε
Νὰ μείνουνε σδυμμένα,
Κ' ἢ πλάσι ὅλη γιὰ μένα
Θὰ ναι ἐνωμένη ἐκεῖ.

Ἐσὺ τὸ ἔρμιο μνημῆμά μου
Μὲ ῥόδα θὰ στολίσῃς
Κι' αὐγὴ καὶ βράδυ θὰ ἔρχεσαι
Ἐδάκρυα ἔς αὐτὸ νὰ χύσῃς
Καὶ μέσα ἀπὸ τὸν τάφο μου
Ἐτὴν αὖρα δροσιμένη,
Νύκτα βαθεῖα θὰ βγαίνει
Μία μελωδία κρυφῇ.

ΙΟΥΛΙΟΣ ΤΥΠΑΛΛΟΣ.

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΟΝ ΡΟΔΟΝ

Δραμάτιον μονόπρακτον.

Συνήχημα ἰδεὶ σελ. 321.

Π Ρ Ο Σ Ω Π Α

Ἐ Χ. ΛΕΑΝΔΡΟΣ 32 ἐτῶν, ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΡΩΔΗΣ 27 ἐτῶν, ANNA ΡΟΔΙΟΥ 28 ἐτῶν, ΓΙΑΝΝΗΣ γέρων ὑπηρέτης

ΣΚΗΝΗ Γ'.

Παῦλος, Λεάνδρος.

Λεάνδρος

Λοιπὸν, φίλτατε Παρῶδη, τί γίνονται αἱ
ἔρωτικαί θλίψεις;

Παῦλος

Οὔτε τὰς συλλογίζομαι πλέον. Εἶνε τόσον
μακρυά.

Λεάνδρος

Πῶς εἶνε μακρυά! Μόλις πρὸ δύο μηνῶν τὰ
ἔχ' ἀλάσες μὲ τὴν Καίτην.

Παῦλος

Καὶ ὅχι μόνον δὲν λυποῦμαι διὰ τοῦτο, ἀλλὰ
σκέπτομαι πῶς εἰμπόρεσα νὰ τὴν ἀγαπήσω.

Λεάνδρος

Τότε μὲ ἐρωτοῦσες πῶς εἶνε δυνατόν νὰ μὴν
ἀγαπήσῃ κανεὶς ἀμέσως τέτοια γυναῖκα. Ἐσο
μέτριος εἰς τὰς κατακρίσεις σου. Κατ' ἀνάγκην
πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι αἱ γυναῖκες εἶνε
καλαί, ἀφοῦ μᾶς ἐμπνέουν τόσον σφοδρὰ πάθη.

Παῦλος

Μᾶς τὰ ἐμπνέουν, διότι ἔχομεν ἀρκετὴν φαν-

τασίαν, ὥστε νὰ χαρίζωμεν εἰς αὐτὰς τὰ θέληγ-
τρα τὰ ὅποια δὲν ἔχουν.

Λεάνδρος

Τοὺς γράφομεν μάλιστα καὶ στίχους...

Παῦλος

Τοὺς ὁποίους δὲν τοὺς ταῖς διαβάζομεν.

Λεάνδρος

Εὐρίσκω ὅτι τόση ἀπογοήτευσις εἶνε ὑπερβο-
λική δι' ἄνθρωπον, ὅστις αὐτὸν θὰ ἐξαναρχίσῃ
τὰ αὐτά.

Παῦλος

Ὅχι, δὲν θὰ πιεσθῶ ἐκ νέου εἰς τὸ δόλωμα.
Τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ ἀγαπήσω παρὰ μίαν γυ-
ναῖκα· ἐκείνην ἢ ὅποια θὰ γείνη σύζυγός μου.

Λεάνδρος

Πῶς; Καὶ σὺ θὰ ὑπανδρευθῇς; Μήπως ἐμά-
τιασες καμμίαν;

Παῦλος

Ὅχι ἀκόμη.

Λεάνδρος

Τότε, φίλε μου, τὸ καλὸ ὅπου σοῦ θέλω εἶνε νὰ
μὴ σπεύσῃς. Ἐμπορεῖς νὰ κάμῃς ἀτυχὴ ἔκλογήν.

Παῦλος

"Εσο ἥσυχος. Θὰ νυμφευθῶ μὲ κόρην, τὴν ὅποιαν θὰ γνωρίζω πολὺ καὶ πρὸ πολλοῦ.

Λεάνδρος

Τότε κινδυνεύεις νὰ μὴ νυμφευθῇς ποτέ (μετὰ τόνου δηλοῦντος ἰδιόζουσαν πρόθεσιν), ἐκτὸς ἐάν...

Παῦλος

"Εκτὸς ἐάν;

Λεάνδρος

"Οχι, τίποτε....—Γιὰ πές μου, ποῖος σὲ ἐθε-
ράπευσε τόσον γρήγορα ἀπὸ τὸν ἔρωτά σου;

Παῦλος

"Η εὐτυχὴς καὶ ἡρεμὸς ζωὴ, τὴν ὅποιαν περνῶ
ἐδῶ πρὸ ἐνὸς μηνός.

Λεάνδρος

"Υποθέτω ὅτι καὶ τὰ εὐμορφα μάτια τῆς
δεσποινίδος "Ροδίου συνετέλεσαν κἄπως εἰς τοῦτο.

Παῦλος

Δὲν πιστεύω ὅτι μὲ θεωρεῖς ἐρωτευμένον;

Λεάνδρος

"Απαγε τῆς βλασφημίας!

Παῦλος

Τότε ἤμπορῶ νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἡ "Αννα
πράγματι συνέτεινεν εἰς τὴν θεραπείαν μου· ἀλ-
λὰ πίστευσέ με ἡ φιλία τὴν ὅποιαν αἰσθάνομαι
πρὸς αὐτήν, μ' ἐμποδίζει νὰ τὴν ἐρωτευθῶ. "Η
συμπάθεια, τὴν ὅποιαν ἐμπνέει μία κόρη εἰμ-
πορεῖ νὰ εἶνε πλέον τρυφερά, πλέον λεπτὴ ἀπὸ
ἐκείνην τὴν ὅποιαν αἰσθανόμεθα πρὸς ἓνα ἄνδρα,
χωρὶς διὰ τοῦτο νὰ εἶνε ἔρωτος.

Λεάνδρος

Εἶνε τουλάχιστον ὅμως ἐν τῶν στοιχείων τοῦ
ἔρωτος καὶ τὸ καλλίτερον (μελαγχολικῶς)—ἐκεῖνο
τὸ ὅποιον δὲν εὐρίσκει τις πάντοτε—καὶ τὸ μόν-
ον διαρκές!

Παῦλος

Τότε ἐγὼ δὲν ἔχω τὰ ἄλλα στοιχεῖα;

Λεάνδρος

"Εν τούτοις παρετήρησα μερικά συμπτώματα.

Παῦλος

Εἶμαι περίεργος νὰ τ' ἀκούσω.

Λεάνδρος

"Εστω! "Ιδοὺ μερικά παραδείγματα: ὁμιλεῖς
εἰς τὴν δεσποινίδα "Ανναν εἰς ἐνικὸν ἀριθμὸν.

Παῦλος

Μπᾶ! Παιδικὴ συνήθεια! "Επαίζαμεν μαζὶ
κούκλαις. Θὰ ἦτο γελοῖον νὰ τῆς ἀποτεινῶ τὸν
λόγον μὲ ἐκεῖνο τὸ ἀφόρητον σεῖς, τὸ ὅποιον
ἄλλως ἢ γλῶσσά μας δὲν ἀνέχεται καὶ τὸ ὅ-
ποιον καθιερώσαμεν ἐκ πιθηκισμοῦ.

Λεάνδρος

"Εστω· αὕτῃ εἶνε μία γλωσσικὴ παρατήρησις
λογικὴ. — "Επειτα ὅταν τῆς ὁμιλῇς εἰς κάθε
φράσιν προσθέτεις καὶ τὸ κύριον ὄνομά της...

Παῦλος

Εἶνε τρυφερώτερον.

Λεάνδρος

Σύμφωνοι. — "Οπως σοῦ ἔλεγα ὅταν ἦλθα,
σοῦ φαίνεται βαρετὸς ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος σοῦ τα-
ράσσει τὰς κατὰ μόνας συνεντεύξεις. Τὸ μαντεύει
κανεὶς ἀπὸ τὸ πρόσωπόν σου. "Εάν εἶνε ἄλλοι ἐμ-
πρός, πάντοτε θὰ κάθεται εἰς μίαν γωνίαν ὅσον
εἶνε δυνατόν κοντά της καὶ θὰ τῆς ὁμιλῇς μὲ
σιγαλὴν φωνήν, ἐναντίον τῶν παιδαριωδῶν,
ἀλλὰ κυριαρχικῶν παραγγελημάτων τῆς ἐθιμοτυ-
πίας. ("Ο Παῦλος ὕψωνει τὴν κεφαλὴν). "Οταν μᾶς
ἀποχαιρετᾷς αὐτήν καὶ ἐμέ, σφίγγεις τὸ ἰδικόν
μου χέρι γρήγορα—γρήγορα, ἐνῶ τρομάζεις νὰ
ἀφῆσθης τὸ ἰδικόν της κτλ. κτλ.

Παῦλος

Καὶ ἐπὶ τῶν σοβαρῶν αὐτῶν παρατηρήσεων
στηρίζεις ὅλας τὰς εἰκασίας σου;

Λεάνδρος

Σοῦ εἶπα τί βλέπω καὶ δὲν τὸ ἡρνήθης. Τώρα
θὰ σοῦ εἰπῶ τί δὲν ἤμπορῶ νὰ ἶδω καὶ ἐλπίζω
ὅτι δὲν θὰ μὲ διαψεύσης καὶ εἰς αὐτό... "Οταν
μένετετε μόνοι, συχνά θὰ ὁμιλῇτε περὶ τοῦ πα-
ρελθόντος, περὶ τῶν κοινῶν ἀναμνήσεών σας...

Παῦλος

Καὶ τί φυσικώτερον αὐτοῦ;

Λεάνδρος

... Αὐτὸ δὲ σὲ καθιστᾷ κἄπως μελαγχολικόν,
τὸ ὅποιον εἶνε πολὺ χαρακτηριστικόν. — Δι'
ὅτι δὴποτε καὶ ἂν ὁμιλῇτε εἰσθε πάντοτε σύμ-
φωνοι....

Παῦλος

Τοῦτο σημκίνει ὅτι ἔχομεν τὰς αὐτὰς κλίσεις..

Λεάνδρος

"Η ὅτι μαντεύει ὁ εἰς τὰς κλίσεις τοῦ ἄλ-
λου. — "Οταν περιπατῇτε εἰς τὸν κήπον, ἰδίως
τὸ βραδυ, δὲν σοῦ συμβαίνει νὰ μὴν εἰπῇς τί-
ποτε καὶ νὰ μείνετε καὶ οἱ δύο σας σιωπηλοὶ;..
Εἶνε ἀληθές ὅτι εἰς ἀποζημίωσιν θὰ τῆς σφίγ-
γης περισσότερο τὸ χέρι....

Παῦλος

Μὰ ἀπὸ ποῦ τὰ ξετρυπώνεις ὅλα αὐτά;

Λεάνδρος

"Απὸ ὅσα βλέπω συμπεραίνω ὅσα ἤμποροῦσα
νὰ ἶδω. "Ο ἔρωτος ἀκολουθεῖ ὠρισμένους νόμους,
ὅπως καὶ ἡ συγκριτικὴ ἀνατομία.

Παῦλος

"Εν τούτοις τὸ συμπέρασμα σου εἶνε ψευδές.
"Η καλλιτέρα ἀπόδειξις, ὅτι δὲν εἶμαι τόσον
πολὺ ἐρωτευμένος, εἶνε ὅτι ποτὲ ἰδέα....

Λεάνδρος

Διότι εἶσαι τίμιος καὶ εἶνε ἀγνή.

Παῦλος

Δὲν εἶμαι δὲ καὶ ἐρωτευμένος.

Λεάνδρος

Δηλαδή διότι εἶσαι ἀπλῶς μισοερωτευμένος.

Παῦλος

Εἴθε νὰ ἤμην! ἀλλ' ὥς ἀφήσωμεν αὐτὰς τὰς θεωρίας.... Πρῶτον ἡ Ἄννα εἶνε μεγαλειτέρα ἀπὸ ἐμέ.

Λεάνδρος

Ἰσα - ἴσα. Δὲν ἐνθυμεῖσαι τὸν στίχον τοῦ ποιητοῦ:

ᾠμορρη σὺν φθινοπώρῳ ῥόδο!

Συνάδελφός σου τὸ εἶπε. Τί πταίω ἐγώ;

Παῦλος

Ἐπὶ τέλους, ὥς ὑποθέσωμεν πρὸς στιγμήν ὅτι εἶμαι ἐρωτευμένος. Δὲν εἶνε φανερόν ὅτι ἡ Ἄννα δὲν δίδει πεντάραν δι' ἐμέ;

Λεάνδρος

Δὲν δίδει πεντάραν; Πολὺ ἀπίθανον μοῦ φαίνεται. Δὲν εἰςεύρεις λοιπὸν τὴν ἱστορίαν τῆς νέας, ἡ ὅποια δὲν ἔχει προῖκα καὶ πλησιάζει εἰς τὸ τριακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας της; — Ἄκουσε νὰ σοῦ τὴν διηγηθῶ. Εἶνε εἴκοσι ἐτῶν ὅλα τῆς μειδιῶν, ὅλα τῆς ὁμιλοῦν τὴν γλῶσσαν τῆς ἐλπίδος. Μία φίλη της ὑπανδρεύθη ἄρα πλησιάζει καὶ αὐτῆς ἡ σειρά. — Εἶνε εἴκοσι δύο ἐτῶν. Διατί δὲν τὴν ἐζήτησεν ἀκόμη κανεὶς; — Εἶνε εἴκοσι πέντε ἐτῶν ἔννοεῖ ἡ μητέρα της ἀνησυχεῖ. Πρέπει τὸν χειμῶνα νὰ συχνάζῃ εἰς τὸν κόσμον. — Συχνάζει. Εἶνε ἡ χαριεσττέρα, διότι ἐνδύεται ἀπλούστερα, ἡ συμπαθεσττέρα διότι εἶνε ἡ πτωχοτέρα.... Καὶ οἱ νέοι τὴν περιτριγυρίζουν. Ἄν αἰσθανθῇ τίποτε διὰ κανένα ἐξ αὐτῶν, τόσον τὸ χειρότερον. Οἱ εὐμορφοὶ αὐτοὶ κύριοι εἶνε πολὺ πρακτικοὶ καὶ χάρις εἰς τὰς συμβουλὰς τοῦ πατρὸς των εἶνε ἀδύνατον νὰ κάμουν καμμίαν ἀνοησίαν. Θὰ τὴν ἐρωτευθοῦν ὀλίγον — αὐτὸ εἶνε τὸ πρῶτον αἰσθημα — καὶ θὰ ὑπανδρευθοῦν μὲ τὰς φίλας της — αὐτὸ εἶνε τὸ δεύτερον. Αὐτὴν θὰ τὴν παρακαλέσουν νὰ τοὺς στεφανώσῃ! Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ ἔλθῃ τὸ φθινόπωρον. Εἶνε εἴκοσι ὀκτὼ ἐτῶν ἐβγαίνει μόνη της ἐξω ὅσοι δὲν τὴν γνωρίζουν τὴν νομίζουν ὑπανδρευμένην! Καὶ διὰ τοὺς γνωστούς της ἀκόμη δὲν εἶνε πλέον νέα! ἢμπορεῖ νὰ ἀκούῃ ὅλας τὰς ὁμιλίας, νὰ διαβάσῃ κάθε εἶδος βιβλίου. Τὰ ἐρωτικά ποιήματα, ἡ μεθυστικὴ μουσικὴ πρέπει νὰ περνοῦν ἀπὸ τὴν καρδίαν της χωρὶς ν' ἀφίνουν κανέν ἔχνος. Εἰς κανενὸς τὴν ιδέαν δὲν ἔρχεται ὅτι ἔχει καὶ καρδίαν, ἡ ὅποια ἢμπορεῖ νὰ συγχινηθῇ. Ἄν δὲν ἐμαράθη, τοῦλάχιστον, πρέπει νὰ ἐπῆρε τὴν ἀπόφασίν της.... Ἐν τούτοις ἡ φυσικὰ εὐαίσθητος τὴν ψυχὴν, τὴν ὅποιαν αἱ ἀπογοητεύσεις καὶ ἡ μοναχία ἐλέπτουναν ἔτι μᾶλλον, γίνεται ἀκόμη εὐαίσθητοτέρα. Ὅσον ὀλιγώτερον ἐλπίζει πλέον νὰ γνωρίσῃ τὸν ἐρωτικὸν παράδεισον, τόσον περισσότερον τὸν ἐπιθυμεῖ, τὸν λαχταρίζει. — Τότε παρουσιάζεται εἰς νέος, παιδικὸς φίλος, ὅστις ἔχει ὅλα τὰ

προσόντα, εἶνε ἀγαθός, εὐφυής, γνωστός. Ἄν ἦτο δυνατόν νὰ τὴν ἀγαπήσῃ! Τὸ ὀδυνηρὸν μαρτύριον θὰ ἔληγεν ἐπὶ τέλους! θὰ ἤρχιζε νὰ ζῇ, θὰ ἀνέθαλλε φαιδρῶς ὡς ἄνθος κλεισμένον τὸ ὅποιον μεταφυτεύεται αἰφνιδίως εἰς τὸν ἥλιον... — Ἄλλ' ἂν παρέλθῃ καὶ αὐτός, χωρὶς νὰ σταθῇ πλησίον της, πᾶσα ἐλπίς ἐκλείπει! Αὐριον θὰ ἐμβῇ εἰς τὰ τριάντα! ἀνάγκη νὰ γηράσῃ μόνη ἐν τῷ μέσῳ ἀδιαφόρων, χωρὶς θαυμάσιος, χωρὶς ἓνα γλυκὺν λόγον, χωρὶς ἓν φίλημα!... Καὶ θέλεις νὰ μὴ δίδῃ λεπτόν δικ σέ! (Βραχεία σιγή). Ἄ! βέβαια, τώρα διαμένει ὅλη εἰς τὴν εὐτυχίαν της! δὲν τολμᾷ — δὲν θέλει — νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἡ εὐτυχία αὐτὴ ἔχει προθεσίαν! ἀλλ' ὡς τὸ παραμικρὸν τὴν ἐξαναγκάσῃ νὰ ἐξετάσῃ τὴν καρδίαν της, ν' ἀποτείνῃ εἰς ἑαυτὴν τὴν μεγάλην ἐρώτησιν καὶ θὰ ἰδῇς!... (Νέα σιγή. Εἶτα δὲ διὰ τόνου ἀδιαφόρου!) Ἄλλὰ πρὸς τί σοῦ τὰ λέγω ὅλα αὐτά, ἀφοῦ δὲν τὴν ἀγαπᾷς! — Ἀλήθεια! ἤξευρες ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐπιστρέφω εἰς τὰς Ἀθήνας. Θὰ φύγωμεν μαζί βέβαια;

Παῦλος

Δὲν βιάζομαι.

Λεάνδρος

ᾠ ποιητὰ! ποιητὰ!

Παῦλος

Εὐχαριστοῦμαι νὰ μένω ἐδῶ. ἢμπορῶ νὰ παρατείνω ἀκόμη τὴν διαμονήν μου ὀλίγας ἡμέρας, ἀλλὰ γρήγορα θὰ ἔλθω εἰς ἀντάμωσίν σου, διὰ νὰ σοῦ ἀποδείξω ὅτι μετὰ τῆς Ἄνας καὶ ἐμοῦ μόνον πιστὴ φιλία ὑπάρχει... Τὸ ἤξεύρω καλλίτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον ἴσως!

Λεάνδρος

Κάμνεις καλὰ ὅπου προσθέτεις ἴσως.. (Κρούεται ἡ θύρα). Ἐμπρός... Ἄ! ὁ Γιάννης.

ΣΚΗΝΗ Δ'.

Παῦλος, Λεάνδρος, Γιάννης.

Γιάννης

Ἡ ὑπηρετρία τοῦ κ. Λεάνδρου ἦλθε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν κύριον ὅτι κάποιος τὸν περιμένει εἰς τὸ σπίτι.

Λεάνδρος

Ποῖος εἶνε;

Γιάννης

Ἐνας κύριος. ἦλθε μὲ τὴν ἄμαξαν· δὲν εἶπε τὸ ὄνομά του.

Λεάνδρος

Πηγαίνω—πρέπει νὰ ἔχῃ κανεὶς κατι τι πολὺ σπουδαῖον νὰ μοῦ ἀναγγείλῃ διὰ νὰ μὲ ἐνοχλῇ εἰς τέτοιαν ὥραν.

Παῦλος

Σὲ συνοδεύω ἕως τὴν θύραν τοῦ κήπου.

Ἔκτεται τὸ τέλος

Κατὰ τὸ γαλλικὸν ὑπὸ Δ. Γ. Κ.